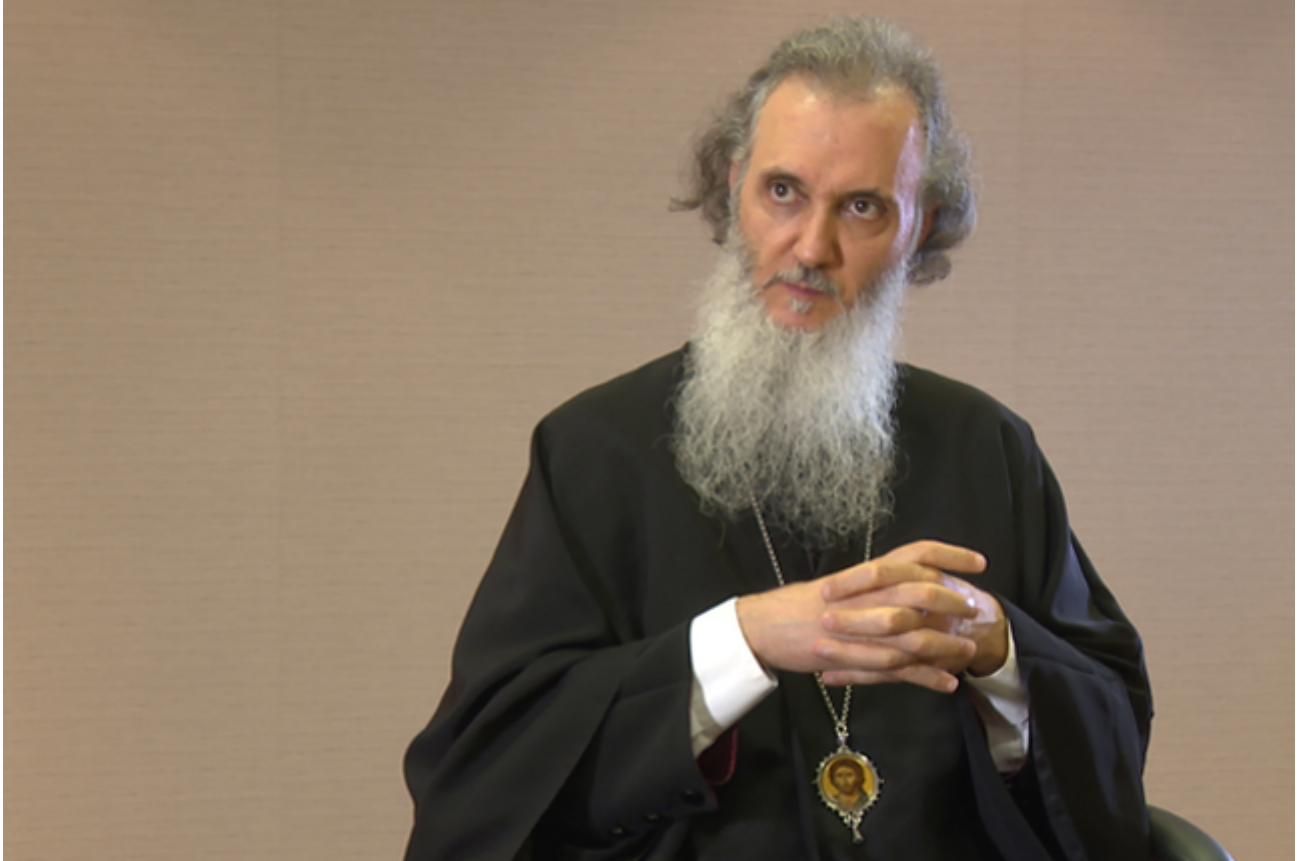

“Η πανδημία είναι μια δοκιμασία που πρέπει να την δεχθούμε με υπακοή”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Στην σύγχρονη πνευματική αντιμετώπιση της πανδημίας αναφέρεται ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορέας κ. Αμβρόσιος, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: “Η πανδημία είναι μια δοκιμασία, που πρέπει να την δεχθούμε με υπακοή στον Χριστό. Να αναγνωρίσουμε με ταπείνωση την αμαρτωλότητά μας και να παραδεχτούμε με συντριβή ότι «δίκαια τιμωρούμαστε γι’ αυτά που κάναμε» (Λκ. 23:41) Δεν πρέπει επ’ ουδενί λόγω να αποσυνδέσουμε την δοκιμασία αυτή από τον Ουρανό. Είναι δυνατόν ολόκληρη η ανθρωπότητα να δοκιμάζεται χωρίς να το επιτρέπει ο Θεός; Είναι δυνατόν ο νέος κορωνοϊός να είναι ανώτερος σε δύναμη και εξουσία από

τον Τριαδικό Θεό της Αγάπης;”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Προκαλεί μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι από την πτώση των Πρωτοπλάστων και την εξορία τους εκ του Παραδείσου μέχρι την έλευση του Μεσσία πέρασαν αναρίθμητοι αιώνες. Όλο αυτό το μεγάλο διάστημα φαινόταν σαν να είχε εγκαταλείψει ο Θεός τον άνθρωπο στην τύχη του.

Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Ο Θεός ποτέ δεν εγκατέλειψε το πλάσμα των χειρών Του. Παρακολουθούσε με πατρική στοργή την πορεία του ανθρώπου επί της γης και κατά καιρούς έστελνε μηνύματα της παρουσίας Του, μέσω των Αγγέλων Του, των Προφητών Του, των θαυματουργικών επεμβάσεών Του, των παιδαγωγικών δοκιμασιών Του, καλλιεργώντας συστηματικά και υπομονετικά την λαχτάρα της αναζήτησής Του στις καρδιές των μεταπτωτικών ανθρώπων. Ήταν τόσο πολύ μεγάλη η πτώση και η ανταρσία των πρωτοπλάστων κατά του Δημιουργού Του, ώστε χρειάστηκε να περάσει πολύς χρόνος προετοιμασίας, για να δεχθεί ο άνθρωπος τον αναμενόμενο Μεσσία.

Στην εποχή μας, το μεγάλο κακό της πανδημίας του COVID-19 έχει προκαλέσει σε πολλούς ανθρώπους το αίσθημα της θεοεγκατάλειψης. Νομίζουν ότι ο Θεός μας εγκατέλειψε. Αλλά ο Θεός μπορεί φαινομενικά μεν να κρύβεται για παιδαγωγικούς λόγους, ποτέ όμως στην ουσία δεν μας εγκαταλείπει. Η χάρη Του δεν χάνεται ποτέ από τον άνθρωπο· αυτό που συμβαίνει είναι ότι πολλές φορές δεν φαίνεται. Εάν στην πραγματικότητα χανόταν, θα χανόμασταν όλοι μονομιάς. Χωρίς την χάρη του Θεού κανένας δεν μπορεί να ζήσει.

Την φαινομενική θεοεγκατάλειψη την ζουν όλοι οι άνθρωποι. Όπως πολλές φορές ζούμε έντονα την παρουσία του Θεού μέσα μας, έτσι ζούμε κάποιες φορές και την προσωρινή απουσία Του, για να ταπεινωθούμε και να στηρίζουμε την πνευματική μας πρόοδο όχι στις δικές μας δυνάμεις, αλλά αποκλειστικά και μόνον στον Θεό, που μας είπε: «χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα» (Ιω. 15:5).

Είναι χαρακτηριστικό και διδακτικό για όλους μας ότι και ο Χριστός ως Άνθρωπος έζησε την θεοεγκατάλειψη πάνω στον Σταυρό γι’ αυτό και κραύγασε με δυνατή φωνή: «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»; (Μτ. 27:46)

Η τραγωδία της σημερινής πανδημίας είναι ένα «ουράνιο επιτίμιο» για να συνετιστούμε. Όπως ο σαρκικός πατέρας υποβάλλει το παιδί του σε τιμωρία για να το διδάξει πώς να πορεύεται σωστά στην ζωή του, έτσι και ο Ουράνιος Πατέρας επέτρεψε αυτή την δοκιμασία για να μας ξυπνήσει από τον αποστασία μας, την

απιστία μας και την εγωκεντρική νοοτροπία μας.

Τον όρο «επιτίμιο» ίσως κάποιοι τον έχουν συνδέσει λανθασμένα με την τιμωρία και παρουσιάζουν τον Θεό ως σαδιστή και τιμωρό. Η Εκκλησία μας όμως τον όρο «επιτίμιο» τον χρησιμοποιεί όχι για να δηλώσει μια τιμωρητική, αλλά μια θεραπευτική πράξη της άφατης φιλανθρωπίας του Θεού και της Εκκλησίας Του στον άρρωστο πνευματικά άνθρωπο. Τα επιτίμια και οι Κανόνες στην Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι, ως γνωστόν, «κανόνια» που σκοτώνουν, αλλά φάρμακα που θεραπεύουν και αποσκοπούν στην ψυχική υγεία των ανθρώπων.

Η πανδημία είναι μια δοκιμασία, που πρέπει να την δεχθούμε με υπακοή στον Χριστό. Να αναγνωρίσουμε με ταπείνωση την αμαρτωλότητά μας και να παραδεχτούμε με συντριβή ότι «δίκαια τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε» (Λκ. 23:41) Δεν πρέπει επ' ουδενί λόγω να αποσυνδέσουμε την δοκιμασία αυτή από τον Ουρανό. Είναι δυνατόν ολόκληρη η ανθρωπότητα να δοκιμάζεται χωρίς να το επιτρέπει ο Θεός; Είναι δυνατόν ο νέος κορωνοϊός να είναι ανώτερος σε δύναμη και εξουσία από τον Τριαδικό Θεό της Αγάπης;

Το «ουράνιο επιτίμιο» πρέπει να το δεχθούμε πρώτον, προσευχητικά. Να υψώσουμε ικέτιδες χείρες στον Ουρανό και να παρακαλέσουμε με δάκρυα τον Φιλάνθρωπο Κύριό μας να «κολοβώσει» τις ημέρες της δοκιμασίας μας (πρβλ. Μκ. 13:20). Δεύτερον, να δεχθούμε το «ουράνιο επιτίμιο» παιδαγωγικά. Να πιστέψουμε, δηλαδή, απολύτως ότι η πανδημία αυτή είναι μια ευλογημένη παιδαγωγία άπειρης αγάπης για την σωτηρία μας. Τίποτε δεν επιτρέπει ο Θεός στην ζωή μας που να μην έχει σωτηριολογικό προσανατολισμό. Και τρίτον, να αντιμετωπίσουμε το «ουράνιο επιτίμιο» με μετάνοια. Αναρίθμητα παραδείγματα από την Αγία Γραφή και την ζωή της Εκκλησίας επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι η ειλικρινής μετάνοια συγκινεί πολύ τον Θεό και είναι ικανή να αλλάζει και τις αποφάσεις Του ακόμη. Τρανό παράδειγμα είναι η έμπρακτη μετάνοια των Νινευιτών, που τρεις μόνον μέρες άρκεσαν για να αλλάξει ο Θεός γνώμη και να μη καταστρέψει την πόλη τους (Ιωνά 3: 1-10), και βλέπουμε, όπως αναφέρει ο ιερός Χρυσόστομος, «τον Θεό από φιλανθρωπία να ψεύδεται»! Εάν θα είμαστε σε θέση να πούμε μετανιωμένοι σαν τους Νινευίτες: «Κύριε, πάψε την οργή Σου, όπως εμείς σταματήσαμε την πλάνη· πάψε Συ την τιμωρία, όπως εμείς την κακία· μας διαπαιδαγώγησες με τον φόβο, δώσε μας λοιπόν καιρό να αποδείξουμε την αγάπη μας σε Σένα», τότε να είμαστε βέβαιοι ότι με την ειλικρινή μας μετάνοια ο Θεός θα «μετανιώσει» (Ιωνά 3:10) και θα άρει από πάνω μας το «ουράνιο επιτίμιο».

Ίσως κάποιος ρωτήσει: Δεν θα κάνουμε, λοιπόν, τίποτα για την προστασία μας από τον νέο κορωνοϊό και θα αφήσουμε τα πάντα στην Πρόνοια του Θεού; Ασφαλώς

όχι. Θα ακολουθήσουμε τους κανόνες υγιεινής, θα συμβουλευτούμε τους γιατρούς, θα πάρουμε φάρμακα, θα κάνουμε το εμβόλιο, θα τηρήσουμε τα μέτρα της υγειονομικής ασφάλειας, που οι ειδικοί προτείνουν. Άλλωστε «τον γιατρό ο Θεός τον έχει ορίσει στο λειτούργημά του και γι' αυτό πρέπει να τον τιμούμε. Ο Ύψιστος δίνει στον γιατρό την γνώση να γιατρεύει. Και τα φάρμακα ο Κύριος τα δημιούργησε από την γη και ο άνθρωπος που έχει φρόνηση δεν θα διστάσει να τα χρησιμοποιήσει» (Σοφ. Σειράχ 38: 1,2,4 κ.ε.). Αλλά πάνω από όλα θα πρέπει να είμαστε με τον νου και την καρδιά μας στραμμένοι στον «ιατρό των ψυχών και των σωμάτων μας» και να Τον παρακαλούμε να «πει μόνο ένα λόγο» (Μτ. 8:8) για να απαλλαγούμε από την φοβερή αυτή μάστιγα.

Σ' αυτή την δύσκολη ώρα της ανθρωπότητας ο Θεός, με την μετάνοιά μας, θα λυγίσει προς τους στεναγμούς της καρδιάς μας, γιατί δεν είναι δυνατόν τα Ουράνια να μείνουν απάθη στο δράμα των επιγείων. Όσο πιο γρήγορα αναγνωρίσουμε τα λάθη μας, και όσο πιο ειλικρινά μετανοήσουμε, τόσο πιο σύντομα ο Θεός θα λύσει το «ουράνιο επιτίμιο» και θα μεταβούμε με την χάρη Του στην μετά τον COVID-19 εποχή.

+ ο Κορέας Αμβρόσιος